

Original:

Demystifying 9/11: Israel and the Tactics of Mistake

[Alan Sabrosky](#) • June 27, 2011

<https://www.unz.com/article/demystifying-9-11-israel-and-the-tactics-of-mistake/>

translated:

9/11 rejtélyeinek feloldása: Izrael és a tévedés taktikája

[Alan Sabrosky](#) • 2011. június 27

https://www-unz-com.translate.goog/article/demystifying-9-11-israel-and-the-tactics-of-mistake/?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

9/11 rejtélyeinek feloldása: Izrael és a tévedés taktikája

[Alan Sabrosky](#) • 2011. június 27

„Stratégiai elemzőként abban is teljesen biztos vagyok, hogy maga a 9/11, amelyből minden más árad, egy klasszikus Moszad által hangszerelt művelet volt. De a Moszad nem egyedül tette meg.”

Sok évvel ezelőtt olvastam egy lenyűgöző vitát a „tévedés taktikájáról”. Ez lényegében azt jelentette, hogy a célpont előítéleteit és prekoncepcióit felhasználták, hogy félrevezessék őket a támadás eredetét és szándékát illetően, és olyan taktikai helyzetbe ejtsék őket, amely később a támadó stratégiai előnyére vált.

Ez az, ami kibontakozott a szeptember 11-i támadásokban, amelyek a háborúk és konfliktusok mátrixába vezettek, jelen (Afganisztán és Irak), tervezett (Irán és Szíria) és előrevetített (Jordánia és Egyiptom) háborúk és konfliktusok mátrixába, amelyek Izrael és semmilyen más ország számára előnyösek. bár elismerem, hogy sok magánvállalkozó és politikus nagyon jól boldogul mások halálából és nyomorúságából.

Abban is teljesen biztos vagyok, mint stratégiai elemző, hogy maga a 9/11, amelyből minden más árad, **egy klasszikus Moszad által hangszerelt művelet volt. De a Moszad nem egyedül tette meg.** Helyi segítségre volt szükségük Amerikán belül (és talán máshol is), és ezt elsősorban a PNAC (a tévesen elnevezett Project for a New American Century) egyes öregdiákjaitól és az Egyesült Államok kormányán (USG) belüli és kívüli leányvállalataiktól kapták, akik a 9. /11 támadások meghozták azt a „katalizátort”, amire szükségük volt, és arra vágytak, hogy az Egyesült Államokat hadba vigyék Izrael nevében, mindössze nyolc hónappal hivatalba lépése után.

A megtévesztés keletkezése

Persze elsőre nem így tűnt. Az állítólagos gépeltérítők nevének és egyesületeinek listája gyorsan megjelent az Egyesült Államok hivatalos beszámolóiban és a mainstream média (MSM) jelentéseiben, Oszama bin Ladenre és Al-Kaida csoportjára utalva, akik akkor nagyrészt Afganisztánban tartózkodtak. Bin Laden tagadta a felelősségét, és azt mondta, hogy **bár köszönetet mondott Allahnak a támadásokért, nem tette meg, de az Egyesült Államok követelte az Afganisztánt kormányzó táliboktól, hogy adják át őt az Egyesült Államoknak.**

A tálibok válasza ésszerű volt: "Mutasd meg nekünk a bizonyítékokat, hogy megtette, és mi átadjuk neked." De az USA elhárította és megtámadta. Miért? Mivel nem volt meggyőző bizonyítéka, és soha nem is lesz – még 2011-es nyilvános halálának előestéjén sem, az FBI nem vette fel a 9/11-et az internetes „Most Wanted” vádiratába.

Amint az afganisztáni háború nagyon kétes okokból Irakban zajló háborúvá fajult, és még ennél is furcsábbak miatt, az USG szeptember 11-ének alapvető nézete beágyazódott a nyilvános szellemiségbe. A szeptember 11-i bizottsági jelentés annak ellenére, hogy az elkészítésekor fogycató volt, és később kiderült, hogy mélyen hibás volt, továbbra is a támadások alapvető referenciamunkájaként jelent meg.

Lehet, hogy a részletek veszélybe kerültek, de az uralkodó nézet az volt, hogy 19 arab gépeltérítő négy gépet repített be három épületbe és egy lezuhanási helyre, és ezzel vége is volt. Ezt az álláspontot képviselte 2001-ben a **Bush-kormány**, majd egy évtizeddel később az **Obama-kormányzat** is megerősítette. A legkülönbözetőbb politikusok, a legtöbb szakértő és a főleg protestáns pásztorokból és evangélistákból álló tutajok kiegészítették támogatásukat.

Sem nekem, sem a legtöbb amerikaiak nem volt különösebb okuk kételkedni ezen állítások valóságában sem akkor, sem később. Ennek ellenére erős gyanúm támadt, hogy valami nagyon nem stimmel a tragédiáról szóló hivatalos amerikai beszámolóval csak hetekkel az eset után, miközben válaszoltam egy helyi újságíró háttér-információk iránti kérésére. Túl sok mindennek semmi értelme nem volt: az utólagos figyelmeztetések, amikor nem kellett volna, az állítólagos gépeltérítők bizarr helytelen viselkedése, amely mind a küldetésnek, mind a

hitüknek ellentmondott, olyan képességekre volt szükség, amelyek messze meghaladták a nevezett gépeltérítők képességeit. a küldetésért birtokolták, és különösen a tetteik elismerésének teljes hiánya, kivéve feltételezett áldozataikat – ez minden előzmény nélkül történt az állítólagos 9/11-i tetteikhez.

Az egyéni töprengéseknél potenciálisan sokkal jelentősebb volt a nézeteltérés fokozatos megjelenése, amely végül az úgynevezett „9/11 igazság” mozgalomban kristályosodott ki, amely gyorsan elszaporodott a támadásokat boncolgató nagy és sok kisebb szervezetté és webhelyté. a válogatott választott és kinevezett tisztviselők motivációi és napirendjei, valamint az ortodox szemlélet alternatívái.

De a „Szeptember 11-i igazmondók” megcsinálták a maoista „Száz Virág” Kampány verzióját, és olyan sokféle értékelést adtak ki olyan sok különböző kérdés olyan sok különböző aspektusáról, hogy az alapvető üzenet elveszett. Nem is arról van szó, hogy túl kevés bizonyíték érvénytelenné teszi az USG szeptember 11-i álláspontját, hanem túl sok ahhoz, hogy egyértelműen a történetekre összpontosíthassanak (annyi fát senki sem lát igazán az erdőben).

Ne feledd, nem arról van szó, hogy az elhangzottak irrelevánsak, vagy akár szükségszerűen tévesek, bár néhány meglehetősen bizarr tézis feldobásra került egy jó adag átgondolt és kiegyensúlyozott munka mellett. Egy jelentős szegmens is bármilyen körülmények között ellenállt a lezárásnak – különösen akkor, ha Izrael bármilyen módon is bekerült az egyenletbe –, így a retorikai edényt bizonytalanul forrta, több mint néhány olyan ok miatt, amelyek nem bírták ki a hovatartozásuk és motivációjuk alapos vizsgálatát.

A 9/11-i kritika kritikája

A szeptember 11-i hivatalos amerikai álláspont bírálatára és megkérdőjelezésére irányuló erőfeszítések nagy részében, de nem mindenben az az igazi nehézség, hogy a „9/11 igazság” szószólói nem tudták közölni aggályaikat – még kevésbé következtetéseiket – a nagyközönség bármilyen jelentős módon. A vita olyan nagy része csak részben érthető a mozgalom egyes tagjai számára, nagyrészt ismeretlen az amerikai közvélemény számára, és minden dimenziójában annyira bonyolult azok számára, akik tudomást szereznek róla, hogy nem követik az érveket. Mintha a szeptember 11-i hivatalos álláspont bírálói megpróbálták volna bíróság elé vinni az ügyet, mielőtt még vádemelést is kaptak volna – ez az elemző megfelelője annak, hogy a viták szekerét a kérdés újragondolásának nyilvános lova elé helyezik. ezáltal egyfajta bizonyító erejű gordiuszi csomót hozva létre.

Ez az analógia régóta úgy hatott rám, mint a 9/11-i vitával kapcsolatos megközelítésünk újragondolására. Nem arról van szó, hogy a kérdés nem bonyolult – sokféleképpen igen, és ezzel az összetettséggel valamikor foglalkozni kell, *de nem kell már az elején összetéveszteni a közvéleményt a bonyolultságával* .

Ne feledje, hogy legalább az Egyesült Államokban a bizonyítékok és a szavazási követelmények nagyon eltérőek egy nagy esküdtszékben, amely vádemelést tud kibocsátani, mint egy kis esküdtszékben, amely ténylegesen tárgyalja az ügyet. Ez utóbbinak bizonyítani kell a bűnösséget; de az előbbinek csak elegendő jelzésre van szüksége arra vonatkozóan, hogy konkrét bűncselekményt követhettek el, és azt, hogy a vádlott követhette el. Itt kell mennünk,

és ezt az érvet fogom követni: a vádemeléshez szükséges alapvető dolgokra kell összpontosítani oly módon, hogy az érthető és hiteles legyen egy ésszerűen intelligens személy számára anélkül, hogy megkövetelné tőlük a (pl. építőmérnök vagy repülő).

A réteges részletek eltávolítása

Annyi hiányosság van az Egyesült Államok hivatalos kormányának szeptember 11-i álláspontjában, hogy néha nehéz eldönteni, hol kezdjem. Például az egyik gépeltérítő azonosítására használt útlevél csodálatos túlélése, amely valahogy átjutott a repülőgép becsapódásán, robbanáson, tűzön és egy több mint 800 lábnyi szabadesésen, amelyet egy jól öltözött férfi talált meg. és az ikertornyok tövében egy New York-i rendőrségi nyomozónak adták ki.

A nevezett pilóták szupersztárszerű képessége, hogy egy egyhajtóműves légszavaros könnyű repülőgép kezelőszerveiből egy utasszállító repülőgép pilótafülkéjébe lépjenek, és bármit megtegyenek azon kívül, hogy az robotpilóta kikapcsolása után egy percen belül a földre helyezik. ki gondolta volna, hogy a Microsoft Flight Simulator program ennyire kiváló?

Azok a magyarázatok pedig, amelyeket a NORAD (az észak-amerikai légvédelmi parancsnokság) többszörös kudarcaira adott, hogy mind a négy gépen vadászgépek legyenek percekkel azután, hogy eltévedtek az irányból, külön-külön is kétesek és együttesen nevetségesek – csak Hollywoodban lenne hitelük, talán azért, mert onnan eredtek.

Az ezekről és sok más kérdéstről, valamint ezek következményeiről folyó vita kiterjedt és néha ádáz volt, még ha nem is különösebben hatékony. Az azonban *nem* vitatható, hogy a WTC-7 - a harmadik torony, amely aznap összedőlt, és az egyetlen, amelyet nem ütött el repülőgép - teljesen lerombolták egy ellenőrzött bontással, mivel aki nem próbálta megvédeni a támadókat. valós idejű videóból tudja összeomlását.

Vagyis a WTC-7 másodpercek alatt egyenesen a saját lábnyomába zuhant, látható katasztrofális *külső* trauma nélkül, *ami azt jelenti, hogy csak valami katasztrofális belső trauma tudta volna lerombolni*. És ha az ellenőrzött bontáshoz bekötötték, akkor a többi torony (WTC-1 és WTC-2) is összedőlt. Ez hátborzongató kozmetikai szerepet kölcsönöz a repülőgép becsapódásainak, amelyet kifejezetten az épületek összeomlásának valódi okának elrejtésére terveztek, miközben a közvéleményt valami zsidóbadásra sokkolja.

A WTC-7 esetét régóta ismerik az amerikai kormány szeptember 11-i álláspontjának kritikusai. Amit úgy tűnik, legalábbis eleinte nem értékelték teljes mértékben (ez mára némileg változik), hogy ez nem csupán „egy” kérdés, *hanem* egyetlen probléma, amely egyszerűen, közvetlenül az amerikai közvélemény számára felhasználható, és hatékonyan hiteltelenné teszi az Egyesült Államok kormányának ügyét, és így a sok tévedés és tévedés okait: nem csak sürgősen külföldi háborúkat (Afganisztán egy „pumpáló” konfliktus az Egyesült Államok háborúba vonása a régióban, és a későbbi háborúk alapjainak megteremtése), de az amerikai polgári szabadságjogok jelentős megsértése a rosszul született „Patriot Act” értelmében, a kínzás hihetetlenül széles körben elterjedt elfogadása (beleértve a nyíltan „Palesztin akasztásnak” nevezett technikát is)”, amely bizonyára nem Bostonból származik, és mond valamit az izraeli szokásokról), valamint ismert és titkos börtönök és fogolytáborok létrehozásáról különböző

országokban.

A második a WTC-7 tényleges irányított lebontása után, és kiegészíti azt a tézist, miszerint repülőgépek ütközésével vagy anélkül, hogy az épületeket más módon ledöntötték, kiterjedt audiovizuális bizonyítékok **szeptember 11-én, amikor az ikertornyok még álltak . mi lett a „Ground Zero”**. Ezek a bizonyítékok valós idejű felvételeket tartalmaznak földszinti **másodlagos robbanásokról a WTC-1-ben és a WTC-2-ben is** (hallhatod a detonációkat, és láthatod, hogy füst és törmelék gomolyog ki), jelentések számos hálózatról ezekről a robbanásokról és furcsa furgonokról, valamint az épületek körül a másodlagos robbanások előtt, az EMT-k (sürgősségi egészségügyi technikusok) jelentései ugyanerről, valamint az épületek előcsarnokaiban és környékén olyan emberekről, akik *nem* voltak sürgősségi személyek, és *nem* menekül a katasztrófa elől – mindez szeptember 11-én, és széles körben beszámolt arról, hogy aznap történt.

A harmadik elem pedig, amely a fentiekre épít, és saját dimenziót ad hozzá, számos (többnyire fehér) kisteherautó jelenléte a tulajdonában – amennyire ez megállapítható, tekintettel arra, hogy mennyi információ áll rendelkezésre róluk és a velük utazó személyekről. **eltűnt a nyilvános nyilvántartásból – egy izraeli cég (pontosabban egy izraeli tulajdonában lévő cég) New Jersey-ben. Néhány ilyen furgon rendszeresen a World Trade Center környékén járt.** De kettő kiemelkedik, és ezeket alaposan meg kell vizsgálni, hogy értékelni lehessen a jelentőségét.

Először Bergenben, NJ-ben láttak öt embert egy fehér furgonon, akik filmezték a támadásokat és láthatóan ünnepeltek. **Már az első gép becsapódása előtt felállították a kameráikat.** A rendőrök letartóztatták őket. Valamennyien izraeliek voltak (ma „táncoló izraeliekként” emlegetik). A bombaszagoló kutyák úgy reagáltak, mintha robbanóanyagot észleltek volna, bár a rendőrök semmit sem találtak. Az FBI további vizsgálat céljából lefoglalta a furgont. **Később mind az öt személyt szabadon engedték izraeli és amerikai zsidó vezetők ösztönzésére,** néhányan az Egyesült Államok kormányában. A részletek még titkosak. Ez az incidens gyorsan eltűnt a mainstream médiából, miután három nappal a támadások után a *New York Timesban* egy rövid említést tettek róla, és nem követték nyomon.

Egy második furgont megálltak a George Washington híd megközelítésénél. Dan Rather a CBS-től élő riportjában elmondta: „*Két gyanúsított van az FBI őrizetében, miután egy teherautónyi robbanóanyagot fedeztek fel a George Washington híd környékén. Ez a híd köti össze New Yorkot New Jersey-vel a Hudson folyón keresztül. Nem világos, hogy ezeknek a robbanóanyagoknak volt-e köze más mai eseményekhez, de az FBI két gyanúsítottat tart a kezében, a teherautónyi robbanóanyag szerint elég robbanóanyag volt a teherautóban ahhoz, hogy nagy károkat tegyen a George Washington hídon...*„Azok a gyanúsítottak – szintén **izraeliek –**, és az incidens úgy tűnik, eltűnt a 9/11-i nyilvános és a mainstream média „vizsgálatairól”, akárcsak az első furgonról, a WTC-1-en és a WTC-n belüli földszinti másodlagos robbanásokról. -2, és a WTC-7 meredek összeomlása saját lábnyomává.

Ezeknek és sok más tényezőnek együttes hatása egyszerre dermesztő és meggyőző. Gondolj csak bele: másodlagos robbanások a talaj szintjén, ahol nem szabad másodlagos robbanásoknak

lennie. A 47 emeletes WTC-7 katasztrófális összeomlása a saját lábnyomává másodpercek alatt, jelentős külső trauma nélkül, ahol jog szerint nem kellett volna összeomlani. Kisteherautók célzóterképekkel, robbanóanyagokkal vagy azok nyomaival, kamerákkal, amelyek előre be vannak állítva a World Trade Center filmre, és különösen izraeliek azokkal a furgonokkal, ahol akkoriban azokon a helyeken nem kellett volna izraelieknek lenniük.

Ezen szempontok bármelyikének elegendőnek kellett volna lennie ahhoz, hogy ösztönözze a szeptember 11-i USG hivatalos értelmezésének, és különösen az Al-Kaida tényleges vagy feltételezett szerepének alapos újravizsgálását. Egyedül a furgonok mutattak el az Al-Kaidától, hacsak nem feltételezzük, hogy az Al-Kaida egy izraeli front, vagy hogy a *Moszad* legalább párhuzamos és gyilkosabb hadműveletet folytatott az Al-Kaidával. Az a lenyűgöző, hogy milyen csekély hatással volt a közvélemény tudatosítására a 9/11 részleteivel kapcsolatban, és még kevésbé az ezen alapuló hivatalos amerikai politika. „Csendköpeny” ereszkedett a szeptember 11-i hivatalos vagy fősodratú médiabeszélgetésekre, amelyek nem feleltek meg a hivatalos értelmezésnek, így az ilyen disszonanciát elzárták a nagyközönség elől.

A csend köpenye 9/11 felett

Három eleme van a „csend köntösének”, amely arra irányuló erőfeszítéseket takar, hogy a nyilvánosság elé tárják a 9/11-i hivatalos amerikai álláspont hibáit. Az egyik a végrehajtó ágon belül található. Egy másik a Kongresszuson belül van. A harmadik pedig a mainstream média (MSM).

Az első egyáltalán nem meglepő, hiszen számos kulcsfontosságú tagja (és különösen az úgynevezett „neokonzervatívok”) volt a „19 elnevezett arab 4 síkban” tézis szerzői, és *de facto* apológái a a 9/11-i Bizottság szakmai személyzete. Sokuknak valóban személyes és szakmai érdeke fűződött a hivatalos álláspont érvényének megőrzéséhez.

Meglepően sokan vettek részt az erősen Izrael-párti Új Amerikai Század Projektjében (PNAC), amikor közzétett egy jelentést, amely szerint valami Pearl Harborhoz hasonló „katalitikus eseményre” lesz szükség ahhoz, hogy az Egyesült Államokat a kívánt irányba mozdítsák el. és ami óriási hasznot hozna Izraelnek). A 9/11-i támadások katalizátorként szolgáltak számukra, és láthatóan kihasználták ezt a lehetőséget. Sokan zsidók voltak, gyakran amerikai-izraeli kettős állampolgársággal és irányító elkötelezettséggel Izrael iránt. Mindannyian izraeli partizánok voltak. És nem kellett nagy következtetési ugrás ahhoz, hogy megértsük, az arab- és muzulmánellenes dühvel felemésztett Egyesült Államok elkerülhetetlenül és menthetetlenül olyan dolgokat fog tenni, amelyek közvetlenül vagy közvetve Izrael javát szolgálják – természetesen pontosan ez történt az elmúlt évtizedben. .

Nyíltan meglepőbb volt, hogy a Kongresszus elfogadta a hivatalos magyarázatot, vagy inkább az, hogy legalábbis a demokraták részéről hiányzott az utánajárás és a szeptember 11-i események körülményei. De a valóságban ez egyáltalán nem volt meglepő. Nem csupán arról volt szó, hogy az adminisztráció tisztviselői lényegében „egy hangon beszéltek” ebben a kérdésben, vagy hogy a szenátus republikánusai legalábbis megakadályozhatták volna a demokratákat a meghallgatásoktól, legalábbis az elején. Míg később sokan (különösen a demokraták) megkérdőjelezték az iraki háborút, és néhányan késve az afganisztáni háborút,

nem volt és nem is marad észrevehető jogalkotási erőfeszítés a szeptember 11-i részletekbe – és különösen a számos ellentmondásba – mélyedni, következetlenségek és hihetetlen szempontok a hivatalos magyarázatban.

E két ág átfedése, és az Egyesült Államok kormányának cionista irányításában olykor figyelmen kívül hagyott kritikus elem a politikai kinevezési és megerősítési folyamatban való uralmuk. A Fehér Ház Személyzeti Irodáját nagyrészt ők uralják legalább 1980 óta, és talán azelőtt is, ezáltal csökkentve annak valószínűségét, hogy Izraellel szemben barátságtalan vagy annak „módjait és eszközeit” nem támogató emberek kerüljenek jelölésre.

A jelöltek átvilágítása az Egyesült Államokban működő kulcsfontosságú szervezett zsidó csoportok által, mielőtt az Egyesült Államok Szenátusa elé mennének a megerősítő meghallgatásukra, szintén ennek a folyamatnak a velejárója évtizedek óta, amint arra sok más mellett a *Ha'aretz* (egy izraeli újság) is rámutatott. és visszavonásra kényszeríti az egyébként kiváló jelölteket, ha az említett zsidó csoportok alkalmatlannak találják őket. Az AIPAC befolyása az Egyesült Államok Szenátusában pedig döntő fontosságú ebben a tekintetben: akit az AIPAC meg akar erősíteni, azt visszaigazolják, és akinek sikerül elérnie ezt a pontot, és aki nem elfogadható az AIPAC számára, annak esélye sincs.

Ez az oka annak, hogy mind a republikánusok, mind a demokraták alatt az elnök és az alelnök vezérkara, a Nemzetbiztonsági Tanács, a Külügyminisztérium és a Védelmi Minisztérium (többek között) úgy néz ki, ahogy. Sokan zsidók és aktívan cionisták, gyakran amerikai-izraeli kettős állampolgársággal (nem mintha az izraeli útlevél hiánya annyira számítana a többieknek). Vannak, akik keresztény cionisták, akiknek nincs szükségük rábeszélésre, hogy elfoglalják Izrael-barát álláspontjukat – csak beleborzongok, ha arra gondolok, hogy egy olyan elnöktől, mint Michele Bachmann vagy Mike Huckabee milyen stábot és kinevezéseket hozna. Másokat a kommunisták „hasznos idiótáknak” neveztek, gyakran olyan intelligens embereket, mint Condoleeza Rice vagy John Bolton, akik saját fausti alkut kötöttek saját karrierjük előmozdítása érdekében.

De a nagyrészt cionisták tulajdonában lévő mainstream média (MSM) szerepe a leglenyűgözőbb, és lehetővé tette a szeptember 11-i hivatalos amerikai kormány álláspontját, hogy gyakorlatilag megkérdőjelezhetetlen maradjon, és ez volt a leghatékonyabb abban, hogy lehetővé tegye a 9/11-ről szóló nyilvános vitákat. 11 nagyrészt parlagon hevernek. Ez ellentétes volt az egész poszt-vietnam (és különösen a Pentagon Papers/Watergate utáni) szellemiséggel, amely az oknyomozó újságírást piedesztálra állította, és fétissé tette a vállalati és kormányzati jogsértések kivizsgálását és leleplezését, mind a profit, mind az érdekek érdekében. szakmai előmenetel.

Ne feledje, hogy legalább az úgynevezett „Pentagon Papers” közzététele óta a vietnami háború alatt az MSM normális ösztöne a nyomozás és a feltárás, *hacsak* ez nem fedi fel izraeli helytelen magatartást vagy negatívan tükrözi Izraelt. gyakorlatilag ősi ösztön az elrejtés és a védelem.

Az MSM normál inkvizíciós impulzusa szeptember 11-e esetében nem volt bizonyíték. Ennek az az oka, hogy az MSM nagyrészt figyelmen kívül hagyta vagy elnyomta a szeptember 11-ével

kapcsolatos kritikus vizsgálatokat – **ami nem tenné ezt, ha a nagyrészt cionista tulajdonosok nem tudták, gyanítanak vagy félnének attól, hogy egy leleplezett bizonyítási nyom egészben vagy részben elvezetne. közvetlenül vagy közvetve Izraelbe** . Valójában, ha úgy tűnt, hogy a bizonyítási nyom (pl.) Iránba vezetett volna Izrael helyett, vagy ha származása csak mérsékelten bizonytalan, az MSM már régen harsányan feldarabolta volna az USG-ügyet, és a „9/11 igazság” mozgalom nézeteit megtalálja a nagyobb újságok címlapján, és kiemelve a kedvező TV/rádió adásokban.

Hogy ez nem történt meg, az gyorsan világossá válik, ha megvizsgáljuk az MSM 9/11-hez való hozzáállását. Szerepe háromszoros volt: (a) dezinformáció – az USG-ügy megerősítése, vagy legalábbis nem nyílt megkérdőjelezése; (b) figyelemelterelés – a figyelem *elirányítása* Izraelről és a PNAC/neo-cons; és (c) kételkedni – figyelmen kívül hagyni vagy nevetségessé tenni azokat, akik megkérdőjelezték az Egyesült Államok hivatalos ügyét. Amit az emberek eltitkolnak, az sokat elárul a helyzet dinamikájáról, és az MSM-akciók végeredménye a hitlenség és a kételkedés aurája volt ott, ahol ennek nem kellene lennie.

Ez a folyamat szinte azonnal elkezdődött. Szeptember 11-én drámai és leleplező, valós idejű jelentések jelentek meg a támadások részleteiről, köztük sok olyan is, amely nem érintette közvetlenül az eltérített utasszállítókat. A következő néhány napban néhány helyi lap és állomás a környéken még mindig disszonáns eseményekről számolt be (pl. a furgon a „táncoló izraeliekkel”). **De egy héten belül a legtöbb disszonancia eltűnt vagy átkerült a belső oldalakra és azok elektronikus megfelelőire, különösen bármire, ami a WTC-7-re vonatkozott,** amelynek összeomlása semmivé vált, vagy az izraeliek jelenléte a furgonokban és máshol, ahogy az Egyesült Államok kormánya A propagandagépezet – amelyet az MSM nagy része aktívan segített – először az Al-Kaida ellen, majd az afganisztáni invázió támogatására kapcsolt be.

A szeptember 11-i út

A szeptember 11-i támadások eredete még világosabbá válik, ha a titkos műveletek klasszikus gyakorlataként vizsgáljuk őket. Általánosságban elmondható, hogy az összes titkos hírszerzési művelet eredetének és sikeri kilátásainak értékeléséhez három feltétel van: (a) motiváció, (b) szakértelem és (c) a célponthoz való hozzáférés, valamint a támadás utáni kitérés és szökés helyi támogatása.

Nézzük először a *motivációt* . Keserű kommentár arra vonatkozóan, hogy az **Egyesült Államok milyen messzire ment el stratégiai követelményeitől és saját elveitől,** hogy a világ számos mozgalma és kormánya nemcsak nem szereti és nem bízik az Egyesült Államokban, hanem szenvedéllyel és jobb okkal, mint engem érdekel. gondolkodni róla. Nemrég találkoztam egy jezsuita pap megjegyzésével, amely szerint **„Valahányszor azt hallom, hogy Izrael Amerika egyetlen barátja a Közel-Keleten, eszembe jut, hogy Izrael előtt Amerikának nem voltak ellenségei a Közel-Keleten”** – ezt érdemes megjegyezni. emlékezve.

De az az érdekes a válogatott mozgalmakban és kormányokban, amelyeknek tényleges vagy vélt oka lehet arra, hogy kárt okozzanak az Egyesült Államoknak, **hogy egy kivétellel mindegyiknek volt negatív ösztönzése erre: megbüntetni az Egyesült Államokat bizonyos tényleges vagy feltételezett mulasztásokért, vagy visszasságok. Az egyetlen kivétel Izrael.**

Egyáltalán nincsenek negatív ösztönzői (néhány igazi peremfanatikus kizárok), egyszerűen azért, mert az Egyesült Államok segítsége és diplomáciai támogatása nélkül még rosszabb helyzetbe kerülne, mint az apartheid-korszak Dél-Afrika, és jobb okkal. De ez az egyetlen pozitív állapot-ösztönzést, ha úgy gondolja, hogy megúszhatja, ami az amerikai közvélemény feldühítése általában a muszlimok és különösen az arabok ellen, és az Egyesült Államok aktív hadviselővé tétele a régióban – amerikai éleket és kincseket töltve Izrael érdekeinek szolgálatában. .

A szakértelem eltérő és szerteágazóbb. Számos hírszerző és különleges műveleti erő létezik a világon, akik rendelkeznek azzal a szakértelemmel, hogy a nagy városi építményeket irányított bontáshoz drótozzák. Sok országban sok harcmérnöki egység működik, amely ugyanezt meg tudná tenni. És sok magáncég is ezekre szakosodott. **Mégis sem az Al-Kaida mint szervezet, sem ismert leányvállalatai – még kevésbé a 19 nevezett arab állítólag azon a négy gépen – nem rendelkezett ezzel a szakértelemmel, vagy bármi, ami hozzá közel állna; ha ezt tették volna, a bagdadi zöld zóna egy romhalmaz lett volna .**

De a helyi támogatás a döntő tényező. Minden jól kidolgozott titkos művelethez szükség van valamilyen helyi támogatásra, legyen az hivatalos vagy nem hivatalos, kivéve, ha a célterület annyira jóvátehetetlenül ellenséges, hogy egyik sem elérhető. A WTC-t célzó bármely hazai vagy külföldi hírszerző ügynökségnek feltétlenül szüksége lett volna rá, és a Mossad minden másnál jobb helyzetben lenne ahhoz, hogy hozzáférjen ehhez a támogatáshoz a belépéshez, hozzáféréshez, kivégzéshez és szökéshez.

Ez különösen igaz, tekintettel a WTC-t felügyelő biztonsági cégre. A CIA és/vagy a védelmi minisztérium személyzete (amely nem azonos a CIA-val vagy a védelmi minisztériummal, mint szervezetek) hozzáférhetett volna, de csak akkor, ha ez izraeli jóváhagyással rendelkezik – nem szabad véletlenül falakat vágni, robbanóanyagot beültetni, kábeleket és mindent össze kell kötni az épületekben a legmodernebb elektronikus felügyelettel és a hét minden napján éjjel-nappali helyszíni biztonsággal.

A Mossadnak nem lenne szüksége ezekre a finomságokra, **tekintettel a WTC tulajdonjogára** és a biztonságát felügyelő cég vezetésére. Ne feledje, hogy semmi esetre sem beszélünk nagy létszámú emberekről: a három épület előkészítésére és az észlelés elleni védelemre adott idő alatt akár egy tucat is elegendő lett volna, elég kicsi ahhoz, hogy egy nagy szervezetben gyakorlatilag észrevétlen legyen.

Visszatekintés és kilátás

Tehát foglaljuk össze ennek az elemzésnek az alapvető következtetéseit. Először is, az Egyesült Államok kormányának központi hivatalos álláspontja szeptember 11-én az, hogy ennek minden aspektusa közvetlenül 19 nevezett arabnak tulajdonítható 4 gépen, akik Oszama bin Laden Al-Kaidája által tervezett és végrehajtott terrorakciót hajtottak végre. **Ez az álláspont a legjobb esetben is hiányos, és legrosszabb esetben egy teljes kitaláció, amelyet azok alkottak, akik közvetlenül vagy közvetve felelősek a szeptember 11-i eseményekért és az azt követő háborúért.**

Másodszor, az Al-Kaidának és sok különböző országnak és csoportnak negatív okai voltak,

valós vagy kitalált, hogy ártani akarjanak az Egyesült Államoknak. *De csak Izraelnek és az USA-beli neokonzervatív szárnyának volt pozitív ösztönzése erre, ami az volt, hogy feldühítse az amerikaiakat, és az USA-t a muzulmán országokkal szemben aktív harcossá tegyék, ezáltal megerősítve kötődését Izraelhez és Izrael érdekeihez.*

Harmadszor, kétségtelen, hogy az ikertornyokat (WTC-1 és WTC-2) ütköző teljesen megrakott polgári utasszállító repülőgépek rendkívüli körülmények között nagy károkat okoznának ezekben az épületekben. összeomlásukhoz vezető események láncolatát váltják ki. *De semmiképpen sem lehetséges, hogy azok a 800-1000 láb magasságban becsapódó utasszállító repülőgépek látható és hallható másodlagos robbanásokat idézzenek elő azokban az épületekben a földszinten, és ne idézhessék elő egy harmadik épület (WTC-7) összeomlását, amelyet nem talált el semmilyen repülőgépet, és nem volt komoly külső sérülésük az ikertornyok által termelt törmelékből.*

Negyedszer, az Al-Kaidának – és talán más csoportoknak is – megvolt az elméleti képessége arra, hogy egyidejűleg négy gépet eltérítsen, esetleg Kubába repítse a gépet (a négy szeptember 11-i repülőgépnek képesnek kellett volna lennie egyirányú repülésre). a tényleges terheléstől függően nehézség nélkül odarepülni üzemi napjuk elején), ami önmagában is látványos lett volna. *De sem az Al-Kaidának, sem leányvállalataiknak nem volt megfelelő szakértelemmel és helyi támogatással ahhoz, hogy hozzáférhessenek a World Trade Center épületeihez, felvágják a falakat és drótozzák őket az ellenőrzött bontáshoz, majd elmeneküljenek és utána elkerülni.*

Ötödször, amellett, hogy egyedülállóan ösztönözte a szeptember 11-i merényleteket, *csak Izrael rendelkezett azzal az alapvető szakértelemmel és helyi támogatással, amely a három Világkereskedelmi Központ épületének ellenőrzött lebontásával történő lebontásához, valamint a belső és belső befolyással rendelkezett. az Egyesült Államok kormánya körül, hogy engedjék ügynökeiknek elkerülni a felderítést, ha váratlanul elfogják őket, fanfár nélkül szabadon engedjék őket, és eltakarják tetteiket a nyilvánosság előtt – mindez szeptember 11-én és utána történt .*

Az emberek gyakran kérdeznak valami új bizonyítékról vagy bizonyítékról, amely 9/11-et részben vagy egészben Izraelhez köti. Most már értem, hogy *soha nem* lehet abszolút bizonyíték arra, hogy egyesek megtiltják a nyilvános beismerő vallomást valamelyik izraeli tervezőtől vagy amerikai támogatóiktól, és azt gyanítom, hogy soha nem fogjuk megszerezni – bár néhány kijelentést később Izraelben hárman tettek. A Bergenben letartóztatott izraeliek közül az égő ikertornyokat forgató NJ nagyon közel áll ehhez: az egyik határozottan kijelentette, hogy „*célunk az esemény dokumentálása volt*”, ami nem hagy kétséget afelől, hogy *előre tudták a támadásokat*, akár nem, maguknak személyesen volt további szerepük bennük.

De nem kell ilyen vallomás, mint ahogy a büntetőbírószágon sem kell beismerő vallomást tenni ahhoz, hogy valakit emberölésért elítéljenek, ha a többi bizonyíték kellően meggyőző. Itt van egy hegy fizikai, technikai, elemző és közvetett bizonyíték, sokkal inkább, mint amennyit előítéletektől mentes embernek minden kétséget kizáróan megértenie kell, hogy (1) az USG-ügy végzetesen hibás, és (2) ez egy *Moszad* volt. - irányított művelet, amelyet az izraeli kormány legmagasabb szintjein szerveztek (a célpont miatt), az Egyesült Államokon belüli

helyi támogatással és magának az Egyesült Államok kormányának elemeivel.

Tekintettel a cionista befolyás elterjedtségére az Egyesült Államok kormányában és hírszerzési és biztonsági ügynökségeiben (beleértve természetesen a Védelmi Minisztériumot is), két tág forgatókönyv lehetséges. Az egyik az, hogy a neo-cons és csoportjaik a vezetőülésben ültek, Izrael pedig az utasülésen egy térképpel és a csomagokkal. A második azt látja, ahogy Izrael a neo-cons-okkal vezet, mások pedig a térképet és a poggyászt kezelik. De mindketten ugyanabban az autóban voltak a szeptember 11-e felé vezető úton és onnantól. Mindkettő beágyazódott a katasztrófa tervezésébe és végrehajtásába, a háborúkba, amelyeket kiváltott, és a háborúkba, amelyeket az építészek most akarnak, hogy Izrael nevében vívjunk, összekapcsolva az árulást és az árulást, függetlenül attól, hogy hol van a hangsúly.

Ennek a kérdésnek a feltárása egy jövőbeli nyomozásra, kihallgatásokra és tárgyalásokra hagyatkozik, majd a bűncselekmények nagyságrendjének megfelelő büntetések következnek valamennyi résztvevő számára. A sorozat utolsó darabja: *Riposte Against Cionism: Menj, mondd el az embereknek*, hogy gyakorlatias és gyakorlatias módon tudatosítsuk ezeket az eseményeket az amerikai közvéleményben és külföldön .

(A [Veterans Today](#) újbóli kiadása a szerző vagy képviselő engedélyével)